

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی داستان (اشک یتیم) پرورین اعتصامی و داستان (فرمی سکی هه تیو) استاد هه ژار موکریانی

محل انتشار:

سیزدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش‌های مدیریت و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

طاهر قاسمی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی دانشگاه خوارزمی تهران، دبیر عربی شهرستان بوکان

خلاصه مقاله:

شعر اجتماعی شعری است که شاعر دغدغه‌ها تحولات و معضلات اجتماعی را با ذهن خلاق خوبیش به شعر در می‌آورد و به جامعه‌ی خوبیش و آیندگان عرضه می‌کند. در این شعر پرورین داستان کوتاهی را مطرح می‌کند که در آن مطابقتی با واقعیت آن زمان وجود دارد. بدین‌گونه که پرورین منظره‌ای را توصیف می‌کند که در آن جمعی از توده‌های مردم که غالباً افراد طبقات پایین و فقر ضعیف جامعه هستند شاهد عبور شاه و رئیس حکومت خوبیش از آن محل هستند و همگان خیره به آن شوکت پادشاه هستند. مردم با دیدن شاه دچار شوق و هیاهو می‌شوند و این میان هنگامی که کودکی از زن سالخورده و خمیده‌ای از تاجی که روی سر پادشاه است سوال می‌کند پیرزن که سرد و گرم ورزگار را چشیده است لباز می‌دارد که این تاج زیبا و پر از طلا و شکوه از بدیختی و سیبه روزی ما به وجود آمده است و اشاره می‌کند به فشار مالی که بر افسار جامعه وارد می‌شود و باعث تند گذستی بیش از پیش آنها می‌شود و از سوی دیگر سبب پرشدن جیب خانواده‌ی اشرف و پادشاهان می‌گردد که در نهایت هم به جای اینکه برای خود مردم به مصرف برسد خرج هو سرانهها و تجملات درباری و اشرافی می‌شود استاد هه ژار شعر پرورین را ترجمه کرده است و تفسیراتی در آن انجام داده است. این مقاله با روش تحلیلی توصیفی و با رویکرد تطبیقی به بیان شباهتها و تفاوت‌های دو داستان پرداخته و روش نموده است که پرورین اشاره دارد که آن زاهدی که روسنا و زمین را بخرد راهزن است. پرورین به روسنا و زمین اشاره می‌کند. اما استاد هه ژار بیان داشته اند آن راهدی که اسب را بخرد، راهزن است. در بیتی اول پرورین از فعل ماضی (گذشت) استفاده کرده است اما استاد هه ژار از فعل ماضی استمراری ده رویی به معنی میرفت استفاده کرده است. پرورین اشاره دارد که زنی که کمرش خمیده بود جلو رفت اما استاد هه ژار بیان کرده است که پیرزنی بی کس و کار گفت. کند اما استاد هه ژار از ما استفاده کرده است در مصروف دوم بیت آخر پرورین از ضرب المثل استفاده کرده است که ارسال المثل است. استاد هه ژار هم از ضرب المثل استفاده کرده است که گرگی است در پوستین گوسفندان هر دو در ابتدای بیت آخر تخلص شعری خود را آورده اند. و استاد هه ژار هم مانند پرورین در قالب غزل داستان را آورده است. استاد هه ژار از لحاظ عنوان شعر کاملاً آن را مانند عنوان شعر پرورین اعتصامی ترجمه کرده است. عنوان شعر (اشک یتیم) از پرورین اعتصامی و عنوان شعر (فرمیسکی هه تیو) از استاد هه ژار موکریانی.

کلمات کلیدی:

پرورین اعتصامی ههزار، ادبیات تطبیقی بیان شباهتها و تفاوتها تطبیق دو ضرب المثل در شعر.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1773540>

